

Sygn. akt: II K 922/17

Dnia 24 października 2018 roku

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Magdalena Buczyńska

w obecności Prokuratora Moniki Kobryś

po rozpoznaniu na rozprawie sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Legionowie

przeciwko **P. W. (1)** urodzonego (...) w N. s. S. i A. z d. M.

oskarżonego o to, że:

W okresie od dnia 22 sierpnia 2014 roku do dnia 29 maja 2017 roku w L. województwa (...), uporczywie uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec P. W. (2) określonego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 27 marca 2002 roku sygn. akt IV C 2474/01 na kwotę 600 zł., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń miesięcznych, narażając uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. o czyn z art. 209§1 a kk

Orzeka;

I. Oskarżonego P. W. (1) uznać winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że z jego opisu wyeliminować słowo „uporczywie”, i za to na podstawie art. 209§1 a k.k. skazać go na karę 1(jednego) roku i 3(trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazane przez Sąd w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w miesiącu;

II. Na podstawie art. 34§3 kk w zw. z art. 72§1 pkt 3 kk zobowiązać oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie pokrzywdzonej P. W. (2);

III. Na podstawie art. 624§1 kpk zwolnić oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 24.10.2018 roku sygn. akt II K 922/17

Sąd na podstawie art. 424§3 k.k. ograniczył sporządzenie uzasadnienia wyroku do rozważań o karze wymierzonej oskarżonemu albowiem wyrok zapadł w trybie art. 387§2 k.p.k. w wyniku uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się karze przez oskarżonego.

Wyrokiem z dnia 24.10.2018 roku sygn. akt II K 922/17 Sąd uwzględnił wniosek o dobrowolne poddanie się karze przez oskarżonego P. W. (1), który został oskarżony o to, że w okresie od dnia 22 sierpnia 2014 roku do dnia 29 maja 2017 roku w L. województwa (...), uporczywie uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec P. W. (2) określonego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 27 marca 2002 roku sygn. akt IV C 2474/01 na kwotę 600 zł., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń miesięcznych, narażając uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. o czyn z art. 209§1 a kk

Oskarżony na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zatem okoliczności popełnienia przestępstwa przypisanego mu w akcie oskarżenia i jego wyjaśnienia w świetle poczynionych ustaleń nie budzą wątpliwości, Sąd wyeliminował jedynie z opisu przypisanego mu czynu znamię uporczywości albowiem w obecnym stanie prawnym nie jest to kodeksowe znamię występku z art. 209§1ak.k. Należy podkreślić, że z uwagi na znaczne zaległości alimentacyjne wynikające z faktu iż oskarżony nie płacił córce przez długi czas, kwoty wierzytelności są przymusowo egzekwowane przez komornika jednak kwoty wyegzekwowane wystarczą jedynie na pokrycie najstarszych zaległości, odsetek i kosztów komorniczych a bieżące należności alimentacyjne nie są regulowane. Oskarżony wniósł o skazanie go na karę 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 godzin w miesiącu oraz na podstawie art. 34§3 kk w zw. z art.72§1 pkt 3 kk zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie pokrzywdzonej P. W. (2) ;

W wypadku uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się karze zgłoszonego w trybie określonym w art. 387 k.p.k., Sąd przy zastosowaniu dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia wymierzył P. W. (1) karę ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Należy zauważyć, że oskarżony P. W. (1) był już uprzednio karany za przestępstwo z art. 209§1k.k. (k. 92) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, co Sąd uwzględnił wobec niego jako okoliczność obciążającą. Zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisu art. 69§1k.k. nie możliwe ponowne wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem wykonania. Biorąc pod uwagę powyżej wymienione okoliczności wymiaru kary Sąd uznał, że kara adekwatną do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej będzie kara zaproponowana przez oskarżonego po uzyskaniu akceptacji Prokuratora oraz nałożenie obowiązku bieżącej alimentacji. W ocenie Sądu tego rodzaju kara winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk i mając na uwadze aktualną sytuację majątkową oskarżonego zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku nakazowego doręczyć stronom z pouczeniem.

Wykonano dnia

.....

sekretarz sądowy